

OVER EEN WEG
ABOUT A ROAD

WERK 2004 - 2011

WIM BIEWENGA

OVER EEN WEG
ABOUT A ROAD

WERK 2004 - 2011

WIM BIEWENGA

EEN EXPERIMENTEEL SPEL MET VORM, VLAK EN RUIMTE
A PLAYFUL EXPERIMENT WITH SURFACE, SHAPE, AND SPACE

Han Steenbruggen

Het eerste schilderij van Wim Biewenga dat ik ooit zag, was een klein paneeltje, waarop met losse hand twee zwarte stippen, een witte trapvorm en het woord 'boot' waren geschilderd in een veld van oud-rose. Het stond ergens in een hoek opgesteld in de grote vitrine van Galerie Prentwerk, die toen nog gevestigd was aan de Folkingestraat in Groningen. De galerie was gespecialiseerd in prenten en boeken, maar steeds vaker liet Dick Siersema schilderkunst in zijn zaak toe. Hij wist me te vertellen dat de kunstenaar in 1939 in het Groningse 't Zandt was geboren en nu woonde en werkte in Havelte. Het kleine paneeltje fascineerde me omdat het met evenveel plezier als aandacht leek geschilderd, me bijna ondeugend uitdaagde en een raadselachtige sfeer opriep van droom en verlangen.

Niet lang daarna kon Siersema me meer schilderijtjes laten zien, die alle het naïeve karakter droegen van het eerste schilderijtje. Ze werden bevolkt door uiteenlopende figuurtjes en figuratieve fragmenten. Af en toen was in een licht dansend handschrift een woord of een korte tekst opgenomen. Soms gingen deze een directe relatie met elkaar aan, maar in de meeste gevallen wierpen figuratie en schrift alleen maar vragen op en intensiverden ze het vervreemde karakter van het schilderij. In al hun ontwapenende eenvoud verleidden ze mijn kijken, maar nooit had ik het gevoel dat ik tot hun wezenlijke geheimen kon doordringen. Alleen een vaag heimwee drong zich op in de kortsluiting tussen de tekens en de lege dichte vervelden, die zij omringden. Later, in de galerie van Jan van Hoof in 's-Hertogenbosch, zag ik meer schilderijen van Biewenga – ook grotere, op doek geschilderde werken – en werd zijn beeldtaal me zo langzamerhand aangenaam vertrouwd. Toen ik in 2006 zijn tentoonstelling in de nieuwe ruimte van Galerie Prentwerk aan de Vismarkt bezocht, waarin alleen maar abstracte composities te zien waren van uit het lood geslagen geometrische lijnen en vormen, was ik dan ook zeer verbaasd. In mijn ogen leek er sprake van een onverklaarbare gedaantewisseling. Dat Biewenga ooit begonnen

The first painting I ever saw by Wim Biewenga was a small panel painted in an easy style: two black dots, a white step-like object, and the word 'boat' set against a dusty rose background. It was in a corner of the show window at Galerie Prentwerk, then located on Folkingestraat in Groningen. The gallery specialized in prints and books, but Dick Siersema had recently branched out into paintings. He told me that the artist was born in 't Zandt and now lived and worked in Havelte. I was fascinated by that small panel, because it was painted with both care and pleasure. To me, the work conjured up a mysterious world of dreams and longing, and I found the work almost provocatively challenging.

Not long afterwards, Siersema was able to show me a number of other paintings by Wim Biewenga, all of which had that same naïve quality. They were populated by a variety of figures and figurative fragments, and here and there a word or brief text in a rhythmic and graceful hand. Occasionally there was a direct connection between the various elements, but as a rule the figuration and the written word only raised more questions, reinforcing the alienating nature of the works. I was intrigued by their disarming simplicity, but I never felt that I had plumbed their secrets. They awakened in me a kind of homesickness, as if there had been a 'breakdown in communication' between the signs and the empty fields of paint that surrounded them. Later on, in Jan van Hoof's gallery in 's-Hertogenbosch, I saw other work by Biewenga – including larger pieces painted on canvas – and gradually the language of his images became agreeably familiar. However, when I attended his 2006 exhibition at the new Prentwerk Galerie in Groningen, which was devoted exclusively to abstract compositions, I was quite taken aback by the geometric shapes and lines, some of

Wat buiten is met geel, groen en wit, 2005
olieverf op paneel, 19,5 x 29,5 cm

